

வெளியே வராமல் இருப்பதற்குக் கொண்டுவருதல்

HOMING THE ARK AT JERUSALEM

2 சாமுயேல் 6:1-12

"அவர் வாசல்களில் துதியோடும், அவர் பிரகாரங்களில் புகழ்ச்சியோடும் பிரவேசியுங்கள்."

- சங்கீதம் 100:4

இஸ்ரவேலருடனான தேவனுடைய உடன்படிக்கைக்கு அடிப்படையாகக் காணப்படும் நியாயப்பிரமாண கற்பலகைகளையும், ஆரோனுடைய துளிர்ந்த கோலையும், மன்னா வைக்கப்பட்டிருந்த பொற்பாத்திரத்தையும் பெற்றிருந்த உடன்படிக்கைப் பெட்டியானது, நிழலான இஸ்ரவேலின் பயபக்திக்குரிய அடையாளச் சின்னங்களின் பரிசுத்தமான பணிமுட்டுகளில் மிகவும் பரிசுத்தமான ஒன்றாகும். இதனை முடியிருந்த பொன்னினாலான மூடியில், இரண்டு கேரூபீன்கள் காணப்பட்டன; இது கிருபாசனமாய் இருந்தது; இது தேவனும், ஆசாரியனும் சந்திக்கும் இடமாகும்; தேவனுக்கும் இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கும் மத்தியஸ்தராக ஆசாரியன் செயல்படுகின்றார். ஆசரிப்புக்கூடாரத்தில் ஷெக்கினா மகிமை என்று அழைக்கப்படும் அற்புதகரமான ஒளி, இரண்டு கேரூபீன்கள் மத்தியில், கிருபாசனத்தின்மீது காணப்படுவதன்மூலம் திவ்விய பிரசன்னம் வெளிப்பட்டது. நம்முடைய பாடத்தின் சம்பவம் நடைபெறுவதற்கு எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பெட்டியானது அலட்சியப்படுத்தப்பட்டது; இன்னுமாகத் தேசத்தின் ஆன்மீகக் காரியங்களும் கூட மிகவும் அலட்சியப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்டது; எனினும் தனிமனிதர்கள் விஷயத்தில், அவர்களின் பக்தி முழுமையாய் அற்றுப்போகவில்லை; உதாரணத்திற்குத் தாவீதைப் பார்க்கும்போது, அவர் எப்போதும் கர்த்தரை சார்ந்திருப்பதையும், கர்த்தரிடம் வேண்டிக்கொண்டிருப்பதையும் நாம் கவனிக்கின்றோம்.

சாமுயேல் சிறுவனாகவும், ஏலி பிரதான ஆசாரியனாகவும் காணப்பட்டபோது, பெட்டி சீலோவிலுள்ள கர்த்தருடைய கூடாரத்தில் காணப்பட்டது என்பது நமக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றது. ஏலி வயது சென்றவராகவும், சாமுயேல் வளர்ந்தவராகவும் காணப்படுகையில், பெலிஸ்தர்களுடனான யுத்தத்தில், இகழ்ச்சிக்குரியவர்களாவும், தன்னலம் நாடுபவர்களாகவும், பேராசைப் பிடித்தவர்களாகவும் காணப்பட்ட ஏலியின் குமாரர்கள், பெட்டியை மந்திரகவசம் அல்லது தாயத்துபோன்று யுத்தத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார்கள்; கர்த்தர் பெட்டியைப் பாதுகாப்பார் என்றும், [R4259 : page 308] இப்படியாகப் பெட்டி இஸ்ரவேல் சேனைகளோடு இருந்தால், இது தங்களுக்கு வெற்றியைத் தரும் என்றும் இவர்கள் நம்பினார்கள். ஏலியினுடைய குமாரர்களின் அக்கிரமங்கள் அதன் முழு நிறைவை அடைந்தது; மேலும் இவர்கள் யுத்தத்தில் வீழ்ச்சியடைந்து சாகவேண்டும் என்றும், பெட்டி பெலிஸ்தர்களினால் கைப்பற்றப்பட வேண்டும் என்றும், பெருந்துன்பத்தின் செய்தியைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் ஏலி, இருதய செயலிழப்பினால் மரித்துப்போக வேண்டும் என்றும், நியாயாதிபதி மற்றும் தீர்க்கத்தரிசி மற்றும் கர்த்தருடைய ஆசாரியன் எனும் ஸ்தானங்களைச் சாமுயேல் எடுக்க வேண்டும் என்றும் தேவன் சித்தம் கொண்டிருந்தார்.

பெட்டி பெலிஸ்தர்களோடு இருந்தபோது, அது அவர்களுக்கு எந்த ஆசீர்வாதத்தையும் கொண்டுவராமல், அதற்குப்பதிலாக நோய், பிரச்சனை முதலானவைகளை அல்லது சிலர் சொல்வது போன்று துரதிர்ஷ்டத்தையே கொண்டுவந்தது என்பதும் நினைவிற்கு

வருகின்றது. இப்படியாகப் பெட்டி பெலிஸ்தரின் ஒரு பட்டணத்திலிருந்து, இன்னொரு பெலிஸ்திய பட்டணத்திற்கு இடமாற்றம் பண்ணப்பட்டுக் கொண்டேயிருந்தது; ஒவ்வொரு பட்டணத்தாரும், அதைத் தங்கள் பட்டணத்திலிருந்து வெளியேற்ற விருப்பமாயிருந்தார்கள்; இறுதியில் அதை ஒரு வண்டியில் ஏற்றி, அதை இஸ்ரவேல் தேசத்தை நோக்கி, கிழக்குப் பக்கமாக அனுப்பிவைத்தார்கள். பெட்டி ஆசாரியனாகிய அபினதாபினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, இவரது வீட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இங்குப் பெட்டியானது பல வருடங்களாக, இப்பாடத்தின் சம்பவம் நடைபெற்ற காலம்வரை, அதாவது தாவீது இஸ்ரவேலின் இராஜாவாகியிருந்த காலம்வரை காணப்பட்டது.

ஆவியிலே அனலாயிருங்கள்

நாம் ஏற்கெனவே பார்த்திருக்கின்றதுபோல, இராஜாவாகிய தாவீது மிகவும் ஆழமான ஆன்மீக சுபாவத்தினை உடையவராய் இருந்தார்; இவரது சித்தம்/நோக்கம் சிறுவயது முதலே கர்த்தருக்கு முழுமையாய் அர்ப்பணம்பண்ணினதாகக் காணப்பட்டது. தேவன்தான் இஸ்ரவேலின் உண்மையான இராஜா என்றும், தான் தேவனுடைய பிரதிநிதி மாத்திரமே என்றும் உணர்ந்த தாவீது, தேவன் மோசே மூலம் ஏற்படுத்தியிருந்த ஆசரிப்புக்கூடாரத்தையும், அதன் வழிபாடுகளையும் மீண்டும் தொடங்கி வைப்பதன் வாயிலாக தெய்வீகச் சித்தத்தையும், அவரது ஏற்பாடுகளையும் நிறைவேற்ற நாடினார். இதற்காக அனுப்பிவைக்கப்பட்ட இராஜாவின் கட்டளை கடந்துசென்று, யேகோவா தேவனைப் பகிரங்கமாய் ஆராதனை செய்யும் காரியத்தை மீண்டும் தொடங்கி வைப்பதற்காக, தேசத்தினுடைய பல்வேறு பாகங்களிலிருந்து மதப்பற்றுள்ள ஜனங்களும், கோத்திர பிரபுக்களும், ஆசாரியர்களும், லேவியர்களும் ஒன்றுகூடிவர அழைப்பு விடுத்தது. முப்பதாயிரம் புருஷர்கள் ஒன்றுகூடி வந்துள்ளதை வைத்து, அந்த இராஜ கட்டளையின் தீவிரத்தை நம்மால் நிதானித்துக்கொள்ள முடிகின்றது. சிலர் இராஜாவின் நோக்கங்களைப்பற்றி எதிர்ப்பு தெரிவித்து, தனது ஆன்மீக இயல்புகள் மூலமாகவும், பூர்வ வழக்கங்களைப் புத்துயிர் பெறச்செய்வதன் மூலமாகவும் ஜனங்களைத் தன் பிணைப்பிற்குள்ளாக வைத்துக் கொள்வதற்கென்று, இவை இராஜாவின் அரசாட்சிக் கலையின்/யுக்தியின் ஒரு நடவடிக்கை மாத்திரமே என்று கூற முற்படுவார்களானால், அது எங்களுக்கு ஒரு பொருட்டல்ல. ஒருவேளை அது தாவீது சார்பிலுள்ள ஓர் அரசாட்சிக் கலையாக மாத்திரம் இருக்கும் என்றாலும், அது ஜனங்களின் விஷயத்திலும், தாவீதின் இராஜ்யத்தை ஒன்றுசேர்க்கும் மற்றும் ஸ்திரப்படுத்தும் விஷயத்திலும் ஒரு நல்ல அரசாட்சிக் கலையாக/யுக்தியாக, ஞானமுள்ள யுக்தியாக, உதவிகரமான யுக்தியாகவே காணப்பட்டது. ஒருவர் ஆன்மீக பற்றுள்ளவராய் இருக்க வேண்டுமெனில், அவர் ஜனங்களுக்கு நன்மைப்பயக்கும் இம்மாதிரியான காரியங்களையெல்லாம் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கட்டாயம் காணப்படுகிறதில்லை; சிலர் நோக்கங்களை, எதிர்த்து பேசலாம். தீங்கு நினையாத அன்பை நாம் தாவீதின்மீது காண்பிக்க வேண்டும்; மேலும் மோசே மூலமாக வழங்கப்பட்ட தெய்வீகக் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக அழைப்பு விடுக்கும் நல்நோக்கங்களைப் பெற்றிருந்ததற்காக இராஜா பாராட்டப்படவே வேண்டும்.

கர்த்தருடைய ஜனங்களின் மத்தியில், யார் ஜீவியத்தின் அனைத்துக் காரியங்களிலும் அவருடைய வழிநடத்துதலைத் தேடக் கற்றிருக்கின்றார்களோ, அவர்கள் தேவன் தம் ஜனமாகிய இஸ்ரவேலின் காரியங்களைத் தாவீதின் கரங்களில் விட்டுவிடவில்லை என்பதிலும், அந்தத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட மற்றும் உடன்படிக்கைபண்ணின ஜனங்களுடைய காரியங்கள் அனைத்திலும் கர்த்தர் தாமே இராஜாவும், தலைவராகவும்/இயக்குநராகவும் காணப்பட்டார் என்பதிலும் நம்பிக்கைக்கொள்வார்கள். ஆகையால்

எங்களைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த ஒருங்கழைப்பை/அழைப்பை விடுத்ததில் தாவீதிற்கு என்ன நோக்கம் இருந்தாலும், அது எங்களுக்கு ஒரு பொருட்டல்ல; ஏனெனில் தேவனே இவைகளுக்குப் பின்னாகக் காணப்பட்டார்; மேலும் தெய்வீக நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதில், தாவீதிற்குத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ, அவர் திவ்விய பிரதிநிதியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டார். இதுபோலவே ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர் தொடர்புடைய எல்லா விஷயங்களிலும், கர்த்தர் விசேஷித்த அக்கறை கொண்டிருக்கின்றார் என்பதையும், ஆவிக்குரிய சீயோன் சம்பந்தப்பட்ட எந்தப் பெரிய அல்லது முக்கியமான காரியங்களும், **[R4259 : page 309]** அவருடைய மேற்பார்வை இல்லாமலோ, அவரது அனுமதி இல்லாமலோ நடைபெறுவதில்லை என்பதையும், நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்வது நமக்கு நிச்சயமாக நன்மையையே உண்டுபண்ணும். சபையின் நலன்கள் மீதான இப்படிப்பட்ட தெய்வீக மேற்பார்வையினை அடையாளம் கண்டுகொள்பவர்களால் மாத்திரமே விசுவாசத்திலும், நம்பிக்கையிலும் தங்கள் இருதயங்களில் இளைப்பாற முடியும் அல்லது தேவன் தம்முடைய திருவுள சித்தத்தின்படி எல்லாவற்றையும் செய்கின்றார் என்ற உறுதியில் இளைப்பாற முடியும்.

தேவனுடைய மேற்பார்வையானது, குறிப்பாக இஸ்ரவேலர்களோடு அவர்களுடைய அறுவடையின் காலத்தில், அந்த யுகத்தினுடைய முடிவின் காலத்தில், நமது கர்த்தருடைய முதலாம் வருகை தொடர்புடைய காரியங்களில் காணப்பட்டதைக் காண்பிக்கும் விசேஷித்த சான்றுகளை நாம் பார்க்கையில், நாம் விசேஷமாய்க் கவரப்படுகின்றோம்;" காலங்கள் நிறைவேறும்போது" கர்த்தரின் பிறப்பு சம்பவித்ததிலும், "குறித்த காலத்தில்" கர்த்தரின் மரணம் சம்பவித்ததிலும் தேவனுடைய மேற்பார்வை காணப்பட்டது; அவரது சீஷர்களின் எண்ணிக்கை விஷயத்திலும், ஒருவன் அவரைக் காட்டிக்கொடுப்பான் எனும் விஷயத்திலும், அவர் குற்றவாளியெனச் சிலுவையில் அறையப்படும் விஷயத்திலும், மேசியாவை நிராகரித்ததன் காரணமாக இஸ்ரவேல் நிராகரிக்கப்படும் விஷயத்திலும், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் "மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின்" அபிஷேகம் கடந்துவரும் விஷயத்திலும், கி.பி. 70-இல் தேசம் இறுதியாக கவிழ்க்கப்படும் விஷயத்திலும், தேவனுடைய மேற்பார்வை காணப்பட்டது. மாம்சீக இஸ்ரவேலர்கள் மீதான கர்த்தருடைய இத்தகைய குறிப்பிடத்தக்க அக்கறையினை நாம் கவனிக்கையில், ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்மீது, இந்த அறுவடை காலத்தில், அவரது அக்கறை/பராமரிப்பு காணப்படும் என்று நம்மால் விசுவாசம் வைக்க முடியுமல்லவா! யூத யுகத்திற்கும், சுவிசேஷயுகத்திற்கும் இடையில், அந்த யுகத்தினுடைய அறுவடைக்கும், இந்த யுகத்தினுடைய அறுவடைக்கும் இடையில் காணப்படும் ஒத்த தன்மையுள்ள இணைகள் குறித்த வேதவாக்கியங்களிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொண்ட பாடங்களானது, நிச்சயமாகவே இந்த யுகத்தினுடைய அறுவடையின் சிறு சிறு காரியங்களையும்கூடக் கவனித்துக்கொள்வதில் முன்புபோலவே அவர் அக்கறை கொண்டிருப்பார் என்ற நமது எதிர்பார்ப்பினை முழுமையாகத் திருப்திப்படுத்திவிடும்.

யார் ஒருவன் விசுவாசத்தின்மூலம் இந்த ஒரு நிலையை எட்டி, அதில் தன்னை தக்கவைத்துக் கொள்கின்றானோ, அவன் கர்த்தரில் நிச்சயமாகவே நம்பிக்கைக் கொண்டிருப்பான்; இந்த நம்பிக்கை அவனுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். யூத அறுவடையினுடைய சோதனைகளும், பிரச்சனைகளும் அவைகள் அனுமதிக்கப்பட்டபோது, பெருந்துன்பங்களாகவே தோற்றமளித்தன; மேலும் அப்போதிருந்த தேவனுடைய வழிநடத்துதல்களை, நாம் பரிசுத்த ஆவியாலும், தீர்க்கத்தரிசன வார்த்தையாலும் வழிநடத்தப்படும் ஞானப்பார்வையினால் மட்டுமே பகுத்தறிய/ உணர்ந்துகொள்ள முடிபவர்களாக இருக்கின்றோம். இதுபோன்ற துன்பங்கள், துயரங்கள்

விநோதமான சூழ்நிலைகள் முதலானவைகள், இந்த அறுவடையிலும் வருமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது; மேலும் இவைகள் சம்பவிக்கும்போதும், இவைகளை அதிக விசுவாசம் கொண்டவர்களாகவும், தீர்க்கத்தரிசனங்களுக்கு மிகவும் பரிச்சயப்பட்டிருப்பவர்களாகவும் காணப்படுபவர்களைத் தவிர, மற்றபடி யாராலும் புரிந்துகொள்ள முடியாது; அதுவும் விசுவாசம்கொண்டிருப்பவர்களாகிய இவர்களும் கூடத் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடப்பதற்குக் கடமைப்பட்டவர்களாகவே காணப்படுவார்கள்; பிற்பாடே ஒவ்வொரு விஷயத்திலுமுள்ள தெய்வீக மேற்பார்வையானது பகுத்துப்பார்த்தறியப்பட முடியும். அதற்கிடையில் கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்தில் கற்பிக்கப்படும் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலன், நிழலான இஸ்ரவேலின் அறுவடை காலத்திலிருந்து, விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலுக்கான பாடங்களைக் கற்றுக்கொண்டவனாக இருப்பதற்குக் கர்த்தர் சித்தம்கொண்டிருக்கின்றார்.

பலியைப்பார்க்கிலும் கீழ்ப்படிதல் சிறந்தது

தேவனுடைய பெட்டியை, தேசத்தின் தலைநகரத்திற்குக்கொண்டுவரும் நிகழ்வானது, சந்தோஷம் நிறைந்த கொண்டாட்டத்தின் நாளாகவும், இஸ்ரவேல் தேசம் முழுவதும், ஒருமுனையினின்று மறுமுனைவரை நீண்டகாலம் நினைவுகூரப்பட்ட கொண்டாட்டமாகவும் காணப்பட்டது. தனது அறிவுரைகளை ஏற்றுக்கொண்ட ஜனங்கள் மத்தியில், ஏகசிந்தையாக ஆன்மீக உணர்வுகள் எங்கும் பரவிக்கிடந்ததில், இராஜாவாகிய தாவீது சந்தோஷப்பட்டார். சகலவித இசைக்கருவிகளை வாசிப்பவர்கள் ஊர்வலத்தில் காணப்பட்டு, இசைகளை இசைத்தார்கள். விசேஷமாக ஆயத்தம்பண்ணப்பட்ட மாட்டுவண்டி கொண்டுவரப்பட்டது; பெட்டி வண்டியில் வைக்கப்பட்டது; பிரதான ஆசாரியனின் இரண்டு குமாரர்கள் கூடச்சென்றார்கள்; ஒருவர் முன்சென்றார், இன்னொருவர் வண்டியை ஓட்டிக்கொண்டு சென்றார். இங்குக் காணப்பட்ட அனைவரின் நல்ல நோக்கங்கள், தவறு என்று நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது; எனினும் கடுமையான ஒரு தவறு செய்யப்பட்டுள்ளது; பெட்டி சம்பந்தப்பட்ட தெய்வீகக் கட்டளைப்புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தது.

(1) இரதத்தில்/வண்டியில் பெட்டியை ஏற்றிச்செல்வது என்பது தாவீதின் பார்வையிலும், ஆசாரியர்களின் பார்வையிலும் எவ்வளவு கனமிக்கதாகத் தோன்றினாலும், பெட்டியை இரதத்தில் ஏற்றி, அதை இடம்பெயர்க்கும் இப்படிப்பட்ட எந்த ஓர் ஏற்பாட்டினையும் தேவன் கொடுக்கவில்லை.

(2) ஆசாரியர்கள் கர்த்தருக்கான ஊழியங்களில் எவ்வளவுதான் உயர்வான நிலையில் காணப்பட்டாலும், பெட்டியைச் சுமந்துசெல்வது என்பது ஆசாரியர்களுக்குரிய வேலையே இல்லை; லேவியர்களே பெட்டியை அதற்குரிய தண்டுகளைக்கொண்டு, தங்கள் தோள்களில் சுமந்து செல்வதற்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இந்தத் தெய்வீக ஏற்பாடுகள் நிராகரிக்கப்பட்டபோது, ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் ஆராதனைகள் தொடர்புடைய விஷயத்தில் சகலவிதமான ஒழுங்கின்மைகள் வருவதற்குரிய வாசல் திறக்கப்பட்டது; இந்த வாசல் திறக்கப்படக்கூடாது என்று கர்த்தர் சித்தம்கொண்டிருந்தார். ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் ஆராதனைகள் மற்றும் பணிகள் தொடர்புடைய தெய்வீகப் பிரமாணத்தின் ஒவ்வொரு அம்சங்களையும் நடைமுறைப்படுத்துவதன் முக்கியத்துவம் குறித்துச் சீக்கிரம் மறந்துபோகாத பாடம் ஒன்றினை, இராஜாவும், ஆசாரியர்களும் சகல கோத்திரங்களின் பிரபுக்களும், மதப்பற்றுள்ள ஜனங்களும் பெற்றுக்கொள்வது ஏற்ற காரியமேயாகும். இந்த ஒரு நிகழ்வின்போது கர்த்தரால் கொடுக்கப்பட்ட பாடமானது, இராஜாவிற்கும், ஜனங்களுக்கும் மாத்திரம் நன்மை பயக்காமல், இந்தச் சுவிசேஷயுகத்திலுள்ள

ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களுக்கும் பெருமளவில் நன்மைபயக்கின்றதாக இருக்கின்றது.

தம்மைக் கனம்பண்ண வாஞ்சித்தவர்கள் பிரமாணத்தினைப் புறக்கணித்ததின் நிமித்தம், கர்த்தருடைய நிராகரிப்பு வெளிப்படுவதற்குரிய நேரம் வந்தபோது, மாடு இடறலடைந்தது; பெட்டியைப் பிடிக்கத்தக்கதாக உடன் ஆசாரியனாகிய ஊசா தன் கையை நீட்டினார். உடனே இவர் கீழே விழுந்து செத்துப்போனதில், தேவனுடைய அதிருப்தி வெளிப்பட்டது. அந்நாளின் கொண்டாட்டம் சடுதியாய் நின்றுபோனது. இராஜா மற்றும் ஜனங்களுடைய சந்தோஷம் மறைந்துபோனது. கிலேசமும், பயமும் உண்டானது - ஏதோ ஒரு பிழையின் நிமித்தம் ஆசாரியர்களில் ஒருவனைக் கர்த்தர் இவ்விதமாய்ச் சங்கரித்திருப்பாரானால், மற்றவர்கள் விஷயத்தில் என்னென்ன ஆபத்து வருமோ என்று அஞ்சினார்கள்! பெட்டியை முன்னமே திட்டமிட்டிருந்தபடி தன்னோடும், எருசலேமிலுள்ள தன் வீட்டிற்கு அருகேயும் எடுத்துச்செல்ல வேண்டாமென்று இராஜாவாகிய தாவீது உடனடியாக முடிவிற்கு வந்தார். ஊர்வலம் நின்றது; பெட்டி ஒபேத் ஏதோமின் வீட்டில் கொண்டுவந்து வைக்கப்பட்டது.

கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிற பயமே, ஞானத்தின் ஆரம்பம்

மாம்சீக மற்றும் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவசியமான முதல்கட்ட பாடங்களில் ஒன்று, பயபக்தி பற்றியதாகும். இப்பண்பு இல்லாமல், நிச்சயமாகவே நாம் தவறிழைக்க வாய்ப்பிருக்கின்றது. "பரிச்சயம் என்பது அலட்சியம் வர உதவுகின்றது" எனும் பழைய, உண்மையான பழமொழி ஒன்று காணப்படுகின்றது; இது பயபக்திக்குரிய காரியங்களுக்கும், தேவன் சம்பந்தமான காரியங்களுக்கும், பூமிக்குரிய காரியங்களுக்கும், மனுஷர் சம்பந்தமான காரியங்களுக்கும் பொருந்தும். சாலொமோனால் கட்டப்படும் நிழலான ஆலயத்தில் இராஜாவாகிய தாவீதால் மீண்டும் துவங்கப்படவிருந்த தேவ ஆராதனைக்கு, சரியான மரியாதையும், பயபக்தியும் அடிப்படையாகக் காணப்பட வேண்டும். கர்த்தர் அங்கீகரிக்கும் பலிகளைச் செலுத்துவதற்கு முன்பு, தேவையாகக் காணப்படும் கீழ்ப்படிதலானது, அடிப்படையாக இருக்க வேண்டிய காரியம் என்று அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஒரு மனுஷனைக் கொன்றுபோட்டு, இப்பாடம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரியமானது, கொடுமையானதாகத் தோன்றலாம்; இதற்குக் காரணம் நித்திய சித்திரவதைக்குறித்த நம்முடைய கற்பனையேயாகும்; இக்கற்பனையின் காரணமாக, பாவப்பட்ட ஊசா மனிதனாகச் செயல்படுவதிலிருந்தும், மனித இன்பங்களை அனுபவிப்பதிலிருந்தும் நிறுத்தப்பட்டது மாத்திரமல்லாமல், பாதாளத்தின் நரக ஜுவாலைக்குள்ளும், சித்திரவதைக்குள்ளும் சடுதியாய்த் தள்ளிவிடப்பட்டார் என்று எண்ணிக்கொள்ள வழிநடத்தப்படுகின்றோம். இப்பொழுதோ நாம் தேவனுடைய கிருபையினால், வேதவாக்கியங்களின் போதனைகள் இப்படியாகக் காணப்படவில்லை என்று காண்கின்றோம்; இது இச்சம்பவபதிவினுடைய மனக்கலக்கமான அம்சங்களின் விஷயத்தில், நமக்குத் தெளிவைக்கொடுக்கின்றது. ஊசா வேறு ஏதாவது விதத்தில் தன் ஜீவனை இழந்திருப்பதைவிட, ஒரு வருடத்திற்கு முன்னதாகவே அல்லது சீக்கிரமாகவே தன் ஜீவனை இழந்துவிட்டார் என்று நாங்கள் புரிந்துகொள்கின்றோம்; இன்னுமாக இவர் வியாதியின் காரணமாக அல்லது விபத்தின் காரணமாக மரிக்கவில்லை, மாறாக கர்த்தருக்கு மகிமை உண்டாகுவதற்கும், ஜனங்களுக்கு நன்மை உண்டாகுவதற்கும் இவர் மரித்தார் என்று நாங்கள் புரிந்துகொள்கின்றோம். இவரும், மீதமுள்ள மனுசுலத்தார் யாவரையும்போன்று மரண ஆக்கினைத் தீர்ப்பின்கீழ்க் காணப்பட்டார் என்பதையும், எந்த

ஒரு தருணத்திலும் இவரது ஜீவனை எடுப்பதற்குத் தேவன் முழு உரிமையினைக் கொண்டிருந்தார் என்பதையும் நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும்; மேலும் ஊசா இழந்தது அனைத்தையும், தேவன் தம்முடைய திட்டத்தின்படியும், தம் ஏற்றவேளையிலும் கொடுப்பார்; நியாயத்தீர்ப்பின் உயிர்த்தெழுதலில் இவர் விழிக்கும்போது, அதாவது இவர் உயிரோடிருந்த நாட்களைக்காட்டிலும் அனுகூலமான நிலைக்கு, கல்லறையினின்று வெளியே வரும்போது, அதாவது விருப்பமுள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் திரும்பக்கொடுத்தலை அருளும் நிஜமான ஜூபிலியின் காலங்களுக்கு வரும்போது, இவர் இழந்தது அனைத்தும், இவருக்கு வழங்கப்படும்.

திவ்விய வார்த்தைகளின் மற்றும் தெய்வீகத் திட்டத்தின் பரிசுத்தமான காரியங்களையும், சத்தியத்தின் ஊழியங்களையும், கிறிஸ்துவின் சபைக்கடுத்த ஊழியங்களையும், ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள் கையாளுகையில், இவர்கள் தங்கள் நோக்கங்கள் சரியாய் இருக்கின்றது என்று எண்ணிக்கொண்டு, தங்கள் விருப்பப்படி காரியங்களைச் செய்வதற்குக் உரிமையற்றவர்கள் எனும் இப்பாடத்தினைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தெய்வீகச்சித்தம் என்ன என்பதை ஜாக்கிரதையாய்க் கவனிப்பதும், [R4260 : page 310] திவ்விய வார்த்தைகளினுடைய வழிகாட்டுதல்களின்படி அந்தந்தக் காரியங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதும் இவர்களுடைய கடமையாகக் காணப்படுகின்றது. இன்னுமாக அனைத்து ஊழியங்களையும் ஒரு நபர் அல்லது இரண்டு நபர்கள் மட்டும் பண்ணுவது தேவனுடைய ஏற்பாடல்ல, மாறாக தேவனுக்கடுத்த ஊழியங்களில் அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரு பாகம் இருக்கின்றது என்பதையும், கர்த்தர் திட்டமிட்டுள்ளபடியே இம்மாதிரியான ஊழியங்களைப்புரிவதற்கு ஒவ்வொருவருக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் என்பதையும் கற்றுக்கொள்வதும் கூட நமக்கடுத்த காரியமாய்க் காணப்படுகின்றது. சிலர் ஆசாரிய ஊழியத்தைச் செய்திடலாம், ஆனால் இது மற்றவர்களுக்குக் கிடையாது; சிலர் லேவியர்களுக்குரிய ஊழியங்களைச் செய்யலாம்; மேலும் இவர்களுடைய வாய்ப்புகள் இவர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்படக்கூடாது. இன்னுமாகத் தேவன் தம் அலுவல்களைப் பார்த்துக்கொள்கின்றார் என்றும், நமக்கு அவருடைய காரியங்களில் அக்கறை இருக்கின்றதுபோல, நம்மைவிட அதிகமாக, அவருக்கு அவர் காரியங்கள்மீது அக்கறை காணப்படுகின்றது என்றும், அவைகளை நிர்வகிப்பதற்கு அவர் முழு ஆற்றல்மிக்கவராய் இருக்கின்றார் என்றுமுள்ள முக்கியமான பாடமும், ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களால் கற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். கர்த்தருடைய ஜனங்களில் சிலர், தங்களுடையதல்லாத மாபெரும் பாரங்களைச் சுமந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இந்தப் பாரங்கள், இவர்களுடையதாய்க் காணப்பட வேண்டிய இளைப்பாறுதலையும், சந்தோஷத்தையும் இவர்கள் அனுபவிப்பதற்குத் தடையாகக் காணப்படுகின்றது. வேறு சிலர் மிகவும் சுறுசுறுப்பாய், மிகவும் வைராக்கியமாய்க் காணப்படுகின்றனர்; மேலும் தாங்கள் வேலை செய்யவில்லையெனில், தேவனுடைய வேலைகள் நடைபெற்றிருக்காது என்பதுபோல் இவர்கள் கற்பனை பண்ணிக்கொள்கின்றனர். "உன் வழிகளிலெல்லாம் அவரை நினைத்துக்கொள்" (நீதிமொழிகள் 3:6); "அவர் உன் இருதயத்தின் வேண்டுகளை உனக்கு அருள்செய்வார்" எனும் முக்கியமான பாடத்தை நாம் கற்றுக்கொள்ளும்படிக்குக் கர்த்தர் விரும்புகின்றார் (சங்கீதம் 37:4). கர்த்தருடைய வேலையிலுள்ள ஒவ்வொரு காரியங்களிலும், கர்த்தரே முதன்மையானவர் என்று அடையாளம் கண்டுகொள்வதன் மூலமும், ஊழியம்புரிவதற்குரிய வாய்ப்புகள் ஒவ்வொன்றிலும், நாம் அவரால் கனப்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றோம் என்பதை நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்வதன் மூலமும் தான், நாம் நமக்கும், மற்றவர்களுக்கும் ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டுவர முடிபவர்களாகக் காணப்படுவோம்.

அனுபவத்தின் வாயிலாக நன்மையடைதல்

முதலாவது திட்டமிட்டிருந்தபடி பெட்டியை எருசலேமுக்குக் கொண்டுவரும் தனது திட்டத்தைத் தாவீது கைவிட்ட காரியம், ஒருவேளை கர்த்தர் கொண்டாட்டத்தின் நாளைக் கெடுத்துப் போட்டதினிமித்தம், கர்த்தர்மேல் அவர் கொண்டிருந்த கோபம் என்றும், எரிச்சல் என்றும் கருதுவோமானால், நாம் தவறுசெய்கின்றவர்களாக இருப்போம். இப்படியாக இருக்க முடியாதளவுக்குத் தாவீதின் குணலட்சணம், மிகவும் பயபக்தியுடைய குணலட்சணமாகக் காணப்பட்டது. இவர் கோலியாத்தோடு யுத்தம்பண்ணின மனுஷன்தான்; எனினும் இவர் தேவனுக்கு எதிராக யுத்தம்பண்ணக்கூடிய ஒரு மனுஷனல்ல. இவரது ஜீவியத்தினுடைய ஒவ்வொரு காரியங்களிலும், பயபக்தியையும், தாழ்மையையும் நாம் காணலாம்; இன்னுமாக தேவனுடைய நீதி, வல்லமை மற்றும் அன்பையும், அதேசமயம் கர்த்தருக்கு முன்புள்ள தன் தாழ்மையான நிலையையும், இவர் அடையாளம் கண்டிருந்ததை, இவரது ஜீவியத்தின் எல்லாக் காரியங்களிலும் நாம் பார்க்கலாம். இதற்கிடையில் மகா கொண்டாட்டத்தின் நாளில் நடைபெற்ற கவலைக்கிடமான ஏமாற்றத்தைக்குறித்தும், தெய்வீக மேற்பார்வையினை அலட்சியம் பண்ணினதால் ஓர் ஆசாரியன் அடிக்கப்படும் அளவுக்கு, தேவனுடைய அதிருப்தி வெளிப்பட்டது என்பதுகுறித்தும், பெட்டி இப்பொழுது ஓபேத் ஏதோமின் வீட்டில் காணப்படுகின்றது என்பதுகுறித்தும் முழுத்தேசத்தாரும் கேள்விப்பட்டதன் வாயிலாக, கர்த்தர் முழுத்தேசத்திற்கும் மாபெரும் பாடம் ஒன்றினைக் கற்பித்துக்கொடுத்தார்.

இராஜாவாகிய தாவீது எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்; விளைவுகளையும் கவனித்துக்கொண்டார்; திவ்விய ஆராதனைக்குரிய பிரதான அடையாளச்சின்னம், கர்த்தருடைய நிழலின்கீழ்க் காணப்பட வேண்டும் என்றும், கர்த்தருக்கும், ஷெக்கினா மகிமைக்கும் அருகாமையில் காணப்பட வேண்டும் என்றுமுள்ள ஆசையில், தாவீதின் இருதயம் மீண்டுமாக ஏங்கினது. பெட்டியைச் சுமப்பது எப்படி என்று தாவீது விசாரித்தார் என்பது நிச்சயமே; இன்னுமாகத் தவறு தன்னுடையதும், ஆசாரியர்களுடையதுமாக இருக்கின்றது என்றும், பெட்டியுடன் ஆசீர்வாதமே (பொதுவாக) கடந்து வருமே ஒழிய, சாபமல்ல என்றுமுள்ள முடிவிற்குள் தாவீது வந்தார். ஆகையால் மூன்று மாதங்கள் கடந்த பிற்பாடு, பெட்டியைத் தலைநகரத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்குரிய ஏற்பாடுகளை மீண்டுமாகப் பண்ணினார். மீண்டும் கலந்துகொள்பவர்கள் வந்தார்கள், கீதவாத்தியங்கள் ஏற்பாடு பண்ணப்பட்டன; மீண்டும் எருசலேமை நோக்கின பயணத்தில், ஊர்வலம் பெட்டியோடு தொடர்ந்தது. ஓபேத் ஏதோமின் வீட்டிலிருந்து சந்தோஷத்தோடும், மகிழ்ச்சியோடும் தாவீது பெட்டியை, தாவீதின் நகரத்திற்குக் கொண்டுவந்தார் என்று நாம் வாசிக்கின்றோம்.

கொண்டாட்டத்துடன் சென்ற ஊர்வலம் பற்றின விவரங்களை 1 நாளாகமம் 15 மற்றும் 16-ஆம் அதிகாரத்தில் நாம் காணலாம். அந்நாள் நிச்சயமாகவே தாவீதுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு மாபெரும் நாளாகக் காணப்பட்டிருந்திருக்கும். ஆனால் இம்முறை, கற்பிக்கப்பட்ட பாடங்களுக்கு இசைவாகவே, எந்த ஒரு புது காரியங்களும் செய்யப்படவில்லை; புறஜாதிகள்போன்று ஆசாரியர்கள் எந்த இரதங்களையும் ஓட்டிவரவில்லை; இதற்குப்பதிலாக தெய்வீக வழிகாட்டுதலின்படி, மிகவும் துல்லியமாக காரியங்கள் செய்யப்பட்டன. பெட்டி லேவியர்களின் தோள்களில் சுமக்கப்பட்டு வந்தது. பலியைப்பார்க்கிலும் கீழ்ப்படிதலே சிறந்தது எனும் பாடம் கற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. சந்தோஷமாய்க் காணப்பட்ட அந்த ஊர்வலத்திற்கு முன்பு தாவீது சென்றுகொண்டிருந்தார்; தாவீதும் சுரமண்டலத்தோடு பாடிக்கொண்டு வந்தார்; அவரோடுகூட பாடகர்களும்,

இசைக்கலைஞர்களும் வரிசை வரிசையாகக் காணப்பட்டு பாடிக்கொண்டு வந்தார்கள். 105, 96 மற்றும் 106-ஆம் சங்கீதங்களைப் பாருங்கள். ஊர்வலம் எருசலேமிற்குள் பிரவேசிக்கையில், 24-ஆம் சங்கீதம் பாடப்பட்டிருக்கும் என்று அனுமானிக்கப்படுகின்றது; எருசலேமில் பெட்டிக்காகக் கூடாரம் ஒன்று ஏற்கெனவே தயார் செய்துவைக்கப்பட்டிருந்தது. (வரலாற்று பதிவாளராகிய) ஜோசபஸ் அவர்கள், ஊர்வலத்தில் ஏழு பாடகர் குழுக்கள் காணப்பட்டனர் என்று தெரிவித்துள்ளார்.

ஆவிக்குரிய இஸ்ரேயலர்களுக்கான வேறு பாடங்கள்

நிஜமான தாவீதின் - அதாவது கிறிஸ்துவின் அங்கத்தினர்கள், ஜீவியத்தின் அனுபவங்கள் அனைத்திலிருந்தும் பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றனர்; திட்டமிடப்பட்டிருந்த கொண்டாட்டத்தின் நாள், தாவீதிற்குத் துக்கிப்பின் மற்றும் அச்சப்படுதலின் நாளாக மாறினதுபோல, ஆவிக்குரிய இஸ்ரேயலர்களுக்குக் காணப்படலாம். நம்முடைய தவறுகளின் விஷயங்களிலும், நாம் அவற்றைச் சரியாய்ப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், அவைகளுக்கான காரணங்கள் என்ன என்று நாம் சரியாய்ப் புரிந்து உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்; இப்படிச் செய்தால் அவைகள் இடறலின் கற்களாய் இருப்பதற்குப்பதிலாக, முன்னேற்றப்படுகளாகக் காணப்பட்டு, நாம் தேவனிடத்தில் நெருங்கிவர உதவும். கர்த்தருக்கு அருகாமையில் காணப்படுவதற்கு நாம் வாஞ்சிக்க வேண்டும் என்பதே இன்னொரு பாடமாகக் காணப்படுகின்றது.

தாவீதின் வீட்டினருகே பெட்டி கூடாரத்தில் காணப்பட்ட காரியம், அதன் மகிமையான தாபர ஸ்தலத்தைச் சுட்டிக்காட்டாமல், மாறாக அதன் தற்போதைய வாசஸ்தலத்தையே சுட்டிக்காட்டியது. மகிமையிலிருக்கும் சபையின் நிலையினை, சாலொமோனின் ஆலயம் அடையாளப்படுத்துகின்றது. அங்கு இருப்பதற்கும், எதிர்காலத்தில் அந்த மகிமையான அனைத்துக் காரியங்களுக்குள்ளாகப் பிரவேசிப்பதற்கும் நாம் ஏங்குகின்றோம்; எனினும் தாவீது ஆலயம் கட்டுவதற்கு அனுமதிக்கப்படாததுபோன்று, கர்த்தருடைய வேளை வருவதுவரையிலும் நாமும் எதிர்காலத்தின் மகிமையான காரியங்களுக்குள் பிரவேசிப்பது என்பது சாத்தியமில்லாத காரியமாகும். இப்படியாகப் பார்க்கும்போது, தாவீதின் வாழ்க்கை மகிமையிலிருக்கும் பிரியமானவருக்கு நிழலாய்க் காணப்படாமல், மாறாக சோதனை நிலையின் கீழுள்ள மாம்சத்திலுள்ள பிரியமானவருக்கே நிழலாகக் காணப்படுகின்றது. தாவீது ஆசரிப்புக்கூடாரத்திற்கு அருகாமையிலும், கர்த்தருக்கு நெருக்கமாயும் காணப்படுவதற்கு வாஞ்சித்ததுபோல, பிரியமானவரின் அங்கத்தினர்களாகிய நாமும், தேவனோடு நெருங்கி சஞ்சரிப்பதற்கும், கிறிஸ்து இயேசுவாகிய கிருபாசனம் எனும் அவரது ஏற்பாட்டிற்கு அருகாமையில் காணப்படுவதற்கும் ஏங்குகின்றவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும். இது அவருடைய சரீரத்தின், சபையின் அங்கத்தினர்களோடு நெருக்கமாய்க் காணப்படுவதற்கும், அவர்களோடு ஐக்கியம் கொள்வதற்குமான வாஞ்சையினையும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது; ஏனெனில் இந்நிலை ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் "பரிசுத்த ஸ்தலத்தினால்" அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; இதற்கும், திரைக்கப்பால் காணப்படும் மகிமையான காரியங்களுக்கும் இடையில் திரை மட்டுமே காணப்படுகின்றது. புதிய சபாவத்தின் தன்மைகளுக்கு இசைவாக, கர்த்தருக்கும், அவரோடு ஐக்கியம்கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் நெருக்கமாய்க் காணப்பட வேண்டுமென்று வாஞ்சிக்கும் யார் ஒருவரும், சகோதர சகோதரிகளுக்கான தங்கள் அன்பை வெளிப்படுத்துவதன் மூலமும், கர்த்தரிலும், அவரது வெளிச்சத்திலும், ஞானத்திலும், அன்பிலும் உள்ள தங்கள் நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசத்தினை வெளிப்படுத்துவதன் மூலமும், அவரது புண்ணியங்களை அறிவிக்கும் சிலாக்கியங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவிரும்புவார்களல்லவா!

அவர் வாசல்களில் துதியோடு பிரவேசியுங்கள்

சில கோணங்களில் பார்க்கும்போது, தேவனுடைய நகரம் என்பது சபையாகக் காணப்படுகின்றது பெயர்ச்சபை அமைப்பல்ல, மாறாக பரலோகத்தில் பேரெழுதப்பட்டவர்களாகிய" உண்மை சபையாகக் காணப்படுகின்றது. நீதிமானாக்கப்பட்ட விசுவாசிகள், அர்ப்பணிப்பின் வாயிலாக மாத்திரமே இந்த நகரத்தில் பிரவேசிக்க முடியும் என்று அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளார். "அப்படியிருக்க, சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவப்பலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை" என்று அப்போஸ்தலன் புத்திமதி கூறியுள்ளார் (உரோமர் 12:1). சிலர் இந்தப் பலியின் வாசல் வழியாக துக்கத்தோடும், வருத்தத்தோடும் பிரவேசிப்பதாகத் தெரிகின்றது - அதாவது தாங்கள் மிக அதிகமாக பலிசெலுத்துவதாக சிலர் எண்ணி வருத்தப்படுகின்றதாகத் தெரிகின்றது. இவர்கள் பலிசெலுத்தப்பட்டவைகள் குறித்து மிதமிஞ்சி எண்ணிக் கொள்கின்றனர் அல்லது தாங்கள் பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற காரியங்களைக்குறித்துக் குறைவாய் மதிப்பிடுகின்றனர். இத்தகையவர்கள் அர்ப்பணிப்பதற்கு முன்பாக, அமர்ந்திருந்து செல்லும் செலவைக் கணக்குப்பார்த்திருந்தால் நலமாயிருந்திருக்கும். இப்போது இருப்பவைகளையும், இனி வரவிருப்பவைகளையும், இன்னுமாக ஆசாரியர்களென நாம் எதைச் செய்ய ஒப்பந்தம் பண்ணியிருக்கின்றோம் என்பதையும் சரியான கண்ணோட்டத்தில் பார்த்து, பின்னர் சந்தோஷத்தோடு அதைச் செய்வதே சரியான காரியமாயிருக்கும். இப்படியாகவே, "அவர் வாசல்களில் துதியோடும், அவர் பிரகாரங்களில் புகழ்ச்சியோடும் பிரவேசியுங்கள்" என்றுள்ள இந்தப் பாடம் கற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது (சங்கீதம் 100:4). தேவனுக்கு நன்றியறிதலோடு காணப்படும் பிள்ளையானவன், பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்குள் விழும்போது, [R4260 : page 311] அனைத்தையும் சந்தோஷமாக எடுத்துக்கொள்வான், ஏனெனில் இவைகள், "உபத்திரவம் பொறுமையையும், பொறுமை பரீட்சையையும், பரீட்சை நம்பிக்கையையும் உண்டாக்குகிறது" என்ற இவனது விசுவாசத்திற்கான சோதனையாகக் காணப்படும்; இந்த நம்பிக்கை நம்மை வெட்கப்படுத்தாது, மாறாக இராஜ்யத்தின் மகிமைகளுக்கான ஆயத்தங்களாகக் காணப்படும். (ரோமர் 5:3)
